

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

EPIGR. II.

*Filius implevit, placato Numine, Legem;
Sanguine pro nobis fecit & Ipse fatis:
Justitiamque unus meruit, quæ sola probatur;
Sola triumphabit Judice quippe Deo.*

Kundgörelser.

Den 14 dennes kommer lyckan, at göra et litee domslut på Nådstugo-källaren; då den, som får högsta ögonen på täringarne, bekommer, emot 1 Daler Silfvermynt, et prägtigt repeter-wäggur, som tillika visar dag och datum, timar, minuter och sekunder; soderalet är äfwen ock kosteligt. Allt detta kan beses på Nådstugo-källaren.

Likaledes blifwer den 21 dennes Auktion på Wistströmske gården, belägen på Walgatan. Som den samme består af två serskilta bygnader, at tre hushåll hafwa där tillräckeligt inrymme, så försäkras ock, at timbret i den samma skal wara godt och behåller.

Innewarande års Hösteting uti Herr Härads-höfdingen Montans domsaga börjas med Gåsenebs-härad i Mörnlanda den 12 November, med Kullnings-härad uti Eklanda den 25 sammans, och med Åhs-härad i Weby den 9 December.

De som willa hafwa sina barn i år koppymparde, tåckas innom slutet af denne månad anmäla sig hos Herr Engelhardt.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 16 Augusti 1760.

Reswernes: Bestrifning öfwer Birke: Biskop Birger*.

Birgerus, en mästare i bokliga konster, war född i Halland af ringa slägt, och fattige, doch ärliche Förälbrar. Fadren hette Gunder, och war Djäkn och Klokkare i Lindberga socken i Norra Halland; hans Moder het Bengta: Fadren satte honom i barndomen i Warbergste Scholen, och då han därstädes lärt hufvudstycken i bokliga konster, begaf han sig därifrån til Roskilb, och sedan några år därefter til Skara Schole i Sverige, hwarest han war i 5 år; och blef honom där mycket godt bewist af Biskoparne, som woro Bengt och Brynild. Efter 5 år reste han til Gripswaldska Aca- demien; som då nyligen war uprättad, nämligen 1456; och blef han därstädes promoverad til Philosophiä

R t

* Fölger, som et bifång til anmärkningarne wid Lindberga socken (se förlöbne weckas Magasin), och intresserar werfeligen Hallänningar.

lofophiå Magister. Sedan war han hemfallad af en Årke-Djåfne, som het Voe Png, til at wara Scholemåstare i Lund. Därifrån kallades han til Hofwet, igenom en wid namn Hans Pedersson, utwald Årke-Djåfne i Roskild, och kom i Konung Christians Cansli 1474.

År 1476 blef han Canik i Lund, och ej länge därefter Årke-Djåfne i Roskild.

År 1477 den 25 April blef han Drottning Dorothæas Canslår i Köpenhamn, och efter hånnes död Drottning Kirstins 1495.

År 1497 den 7 Juni blef Birgerus med almånt samtycke utwald til Årke-Bisshop. Hans wal blef stadfast af Konung Hans och Drottningen. Han satt i denna sista under Konung Hans och Konung Christian den Andres regering.

I kriget, som Kong Hans förde med de Swenske 1497, wiste Årke-Bisshop Birger Konungen mycken trohet och hjelp, och utrustade, på egen kostnad, några Fanor Konungen til undsättning.

År 1506 köpte Årke-Bisshop Birger af Gregers Jbsfons Esterleswerfka Johanna, född Brabe, til sig och sine arfwingar en gård i födelse-orten, kallad Lindsberg, som räntade årligen 8 pund smör. Samme gård stånkte han sedermera til Lindsberg Kyrka, och förordnade Årke-Bisshoparne at om den samme bestyra.

År 1519 i December dog Birger, sedan han waret 22 år och någre månader Årke-Bisshop. Han begrofs i Lundskå Domkyrkan, och des egen kosteliga graf, som han låtet upmura, hwarest denna grafskrift öfwer honom låses:

Hic

Hic jacet Reverendissimus Dominus Birgerus de norre Hallandia, Dei gratia Archiepiscopus Lundensis, Sveciæ Primas, & Apostolicæ sedis Legatus, hujus Cryptæ reformator, & Horarum B. Virginis in ea inceptarum fundator, qui obiit Anno Domini 1519. Sabato post fest. Annæ viduæ, is erat Decembris dies 10. Sepultus est autem die mensis ejusd. 12.

Samme Årke-Bisshop war til utwårtes gestalt en kort man, doch stormodig och prägtig. Han hölt et stort antal af Hof-folk, och större än Årke-Bisshoparne före honom.

Han hade och self upstånt et wapen för sig, som war en lind, hwilken utstråkte sig i 5 grenar, på hwilka funnos 5 rosor; alla blad på grenarne woro 10. Noten af linden war trefaldig, under hwilken war et golf med 7 stenar af åtskilliga färgor. Öfwer toppen hängde en himmelsblå Sky, som betefnade Himmelen.

Här bör förtållas den osämja, som upkommet emellan honom och Henric Krummedige, Riddare och Riksråd. Denna tråtan skedde i närward af Rådet, i hwilket Årke-Bisshopen hade sate näst til Konungen. Henric Krummedige påstod, at Årke-Bisshopen icke borde föra denne lind, efter han hade lust en sådan i sit wapen; och tiltalade Årke-Bisshopen därefter wrångwist och tvårt, efter han någade bruka et Adels- och främmande wapen, han som war ofrålse född och en bonde-son.

Då Birgerus fattade sammanhanget, stod han

R f 2

up,

up, och efter åstfad tillåtelse at få tala, bewiste grumdeligen, fast oberedd, at han intet annat gjort, än hwad tilbördigt och gudfrugtigt är. Han bekänner sin fattiga slägt, och ringa lycka i begynnelsen; men at han kommet til så högt stånd, tillfriskwer han Guds stora barmhårtighet, jämte Konungens och Drottningens gunst emot sig, under hwilkas wilja han hade gifwet både sig och alt sit, och wille åfwen göra det samma hådanester, icke misunnande Udelen des högghet och ära, ej heller åstundande at bruka något des wapen. Han tilstår ock, at han wäl wet, det Krummedigernne, som äro en ypperlig adelig slägt, föra en lind, hwilken han icke wille eller kunde göra til sin; utan är hans lind, som han förer i sit wapen eller märke (ty det är icke något wapen, utan et märke), helt olika med Krummedigernes lind, och med andra adeliga slägters träd, om sådane finnas. Icke heller tänker han updigta sig någon annan adelig persons wapen, utan endast med något teken eller märke påminna sig sjelf och andre om deras ämbete. Och på det at hwar och en må weta, hwad denne lind betyder, så är jag född, säger han, i en by i Norra Halland, som heter Lindberg, hwilket betyder lindens Berg, hwar est min Fader fordomdags war Klofware, och en fattig man på gods och andra willkor, hwaråfwer jag icke nu klagar; utan på det jag altid må ihågkomma både min Fader, min Fädernesbygd och ringa lycka, förer jag denne lind til hågkomst däråf, ej annorledes än Kong Agathocles, som såges hafwa åtet sin mat ur lerkar, för at minnas, det hans

Fär

Fär war en Krufmakare. Min lind, säger han, har ock andra betydelse; den tredubla roten betecknar den Helga Trefaldighet i Gudomen, som är den Christeliga Trons och war ewiga Salighets rot och grundwal. Välen eller stammen, som är en, betyder det ena oftiljagtiga Gudomeliga wäsendet. De fem grenarne och lika så många rosor äro Christi fem sår, ur hwilka hans rosenblod strömmade. De tio bladen äro de Tio Guds Bud, hwilka hwar och en noga bör i agt taga och bewara. De sju stenar med åtskilliga färgor, som synas inlagde i gotsfwet under linden, betyda lika så många dödeliga synder; af hwilka den röda tyckes komma öfwerens med wrede, den blyfärgade med åfwind; de öfrige färgor swara emot de andra dödeliga synder, efter deras olika werkningar; dessa stola trädas och slitas under fötterne. Himmelen, som hänger däröfwer, är icke endast däråföre ditsatt, at utmärka Himle-härad, hwar est samma landsby ligger; men beshnnerligen däråföre, at den skal afmåla för oss det samma och Himmelsta Fäderneslandet, til hwilket wi alle långte genom Tron, som lyser i goda gerningar, eller Guds buds hörksamhet, och i et gudfrugtigt lefwerne, at fly synd emot samwetet och twinga köttets orene begärelser.

Denne min lind, finner wäl nu hwar och en, säger han, wara helt olif Krummedigernes lind, som stilles frän min både på rot och bladens antal, och hafwer ej heller sådana teken eller bemärkelse, som min lind.

Da Birgerus dessa hade talat fram, kallat han sin

sin wederpart at förklara, om wäl hans lind hade någon sådan betydelse.

Detta ärke-Bisöp Birgers tal behagade Kongen och Rådet wäl, och alle berömde detta hans Gudeliga påfund. Och efter den dagen tordes ingen uppenbarligen baktala, eller förflena hans lind.

Min Herre,

Då wi i några dagar å rad fått mera regn, än wi syntes behöfwa, til at befrämja årswårten, har mig fallet i minnet, hwad jag tilförene för eget nöje skul upteknat om starka regnwäder i Sverige för flera år tilbakå.

Jag ser, at år 1400, wid Persmessö-tiden, war så stort regn uti Östergöthland, at alla qwarnar och broar utgingo, och man fruktade en ny syndflod. Folket sökte berg och högar at frelsa sina lif.

År 1560 den 19 Juli kom så stort regn wid Nora Flöga wid Arboga och däromkring, med et så stort mörker, at de i Arboga lupo alle in i Kyrkan, tillika med sin Kyrkoherde, och måste han på middagstiden uptända ljus i Kyrkan, på det han måtte se at läsa, och weste ingen annat, än den yttersta werldens dag war för handen. Kom ock så mycken flod, at alt hö, som på ångarne war afflagat, flöt bort; jämwäl förswunno och utgingo mest alla hyttor och hytto-dammar, qwarnar och fiske-dammar.

År 1696, wid påß 14 dagar efter Persmessö, begyntes et öfwerflödigt regn i 5 dagar, som warade mest hela Sommaren, så at hödet, som slaget war

war, mångskådes flöt bort. Watnet stod öfwer såden, och någre landsmän rodde i öfor för at skära af halmen. Af sådant öfwerflöd på wårwaror förorsakades sedermera en stor död på all slags boskap, såsom ock en stor och jämmerlig hunger för människjor.

År 1649 war en förfräckelig och öfwernaturlig wattuslod i Sverige, hwarpå fölgde 1650 och 51 grusweliga hungersår.

En Nicolaus Lofständer utgaf öfwer detta elände en Klagodigt, hwilken andra gången tryktes 1697 in 8vo.

Jag får äfwen här tillägga, hwad wårt fåra Fjädernesland lidet igenom andra nästan dylika olyckor.

År 1679 den 23 Juni, eller midsommars-afton, föll uti Nerike så stort hagel, som unga höns-ägg, somliga fyrkantiga, och somliga aflånga, af underliga stannader. Häråf förderfwades all såden; ångar, trån, taken på husen och kreaturen hotades med yttersta undergång. En Petrus Ynnerstadius, Pastor i Skyllerstad, gjorde därom til Hans Majest. sin underdåniga berättelse, och finnes hans bref daterat den 30 Jan. 1680.

År 1661 föll hagel uti 3 Kyrko-soknar på en gång, stora som det största plommon, hwaråf barn och boskap ihjällogs. Detta år wankade hwarcken såd eller hö, och beskrifwes denna tidens jämmer utförigen i Herr Eric Sparres bref til des Swåger, Kongl. Rådet Herr Bengt Horn, ifrån Åbo den 22 Juni 1661.

År 1698 den 24 Maj föll hagel i Westergöthland

land, hwilket liknade höns- eller gäs-ägg; jämwäl föllo hela isstucken som knytnåstar af besynnerliga figurer, en del som yrör och wårjör, somlige 6 til 8 kantiga, hwassa taggar, som spårklingor på 3 kanter; somlige woro borade midt igenom. Detta Hagel föll i sådan myckenhet, at det stod en karl midt på benet, och kunde ej smälta, förr än tredje dagen därefter, då det förordsakade en stor wattu-flod.

Så kraftiga påminnelser hafwa tid efter annan blifwet ifrån det höga nedsände til Swea land; och! at hwar och en skälde för sina ögon Syr. 39: 35. Jag förblifwer, m. m.

W . . .

Utdrag af Beskrifningen om Konung Gustaf Adolph den Stores egenstaper, öfversatt ifrån Fransöskan.

Alla minnes-böcker uplysas af widtfrågade Printsar, som med jättesteg intaget riket, Sköfot länder, och med blod fårgat bedröfweliga qwarter wor af de stäteligaste boningar.

Kong Gustaf Adolph är ej den ende, som gjort sig odödelig igenom owanlig framgång; han är snarare den ende, som låter sin Thron hwila på dygd, en Herre, som utöfwat hånne i hela sin widd, hafte hånne förbunden med så stora göromål, och förtjent den sällsyna titelen af stor och dygdig Man.

Han war Religionen tilgifwen, och wi ha intet sporr efter honom, at han sökt uphöja sin snille på

Chri-

Christendommens och des helligste grundfanningars hårda kostnad. Den öfwer Himla-läran sig up-häfwande tänke-styrka war mycket swagare än hans. Med et hjerta, som war böjeligt til kärlek, förmåtte han sig med en Preussisk Princesa, af skönhet och behageligt wett: han älskade hånne; men hon kärskade ej öfwer honom: hans rena tankesätt, och i hjertat rotade rättwisa, hade fast honom wid den grundfats, at samwets-ömt handthafwa Rikslagarne, och sine undersätares rättigheter, fast än de in-skränkte hans myndighet.

Han älskade sine undersätare; och ansåg deras heder för största driffjädren til sina gerningar. Folket, öfvertygad om sälheten af hans Regering, höllo för sin största och mest afunderwärda magt, at äga et såre i des hjerta.

Han förstod mästerligen konsten at känna män-niskor, och urskilja deras egenstaper: det stora för-troende, hwarmed han bedrade Gref Oxenstierna och de store män, som han brukade i de almänna saker, skilde honom wida ifrån de små Kongar, som när de tro sig wara halfgudar, gömma sig så mycket, at de afwända undersätarne en rättmätig ära för lofwärde gerningar.

Han war fiende af all stånd och ofanning. Hans Hof war ingen skåoplats af smicker, förtal och försjeller; men en samling af större män och större rådskap.

Han föragtade ståt och prunkande kläder, nysf-kenhet besmittade honom icke, han wågrade sig sjelf et behageligt öfwerflöd, på det han icke måtte be-taga sine undersätare deras nödtorft.

Han war wänlig, men otwungen, gudfruktig utan stenhelighet eller swärmeri, mild utan klenmodighet eller swaghet, modig utan wrede eller hästighet, statsklof utan bedrägeri eller falskhet. Han uplyste sin tid med sit snille; stadgade Europaiska Statsförfatningar: förbättrade frigskonsten, gjorde Swerige wördadt, och sit åminne ålfadt.

Alla des regerings-år äro utmärkte med något stort, hela målningen af Gustaf Adolph är tekad med dygd och wälgerningar, och det som gör honom för oss så namnkunnig, är, at han så litet lifnat människjor.

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Kesande äro Herr Majoren och Ribbaren Tollstedt med des Fru ifrån Stockholm, och Vice-De-recteuren, Herr Carl Nyren, ifrån Alingsås.

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 13 Augusti.

London	- -	67	- -	Dal. Rmt.
Amsterdam	- -	63 $\frac{1}{2}$	- -	M.:f Rmt.
Hamburg	- -	66	- -	M.:f Rmt.

An

Ankomne äro Skepparne Michael Adrians ifrån Gönland med hwalfske-späck och hwalfske-barder, Peter Sörenson ifrån Flensburg med mursten, Jacob Ohman ifrån Hamburg med tunneband och takpannor, Anders Hansson Hagman ifrån Amsterdam med mursten, takpannor och pipeler, John Mack Cluer ifrån Londonderry med barlast, James Little ifrån Iewerpool med Skotsk salt och stenkohl, David Elephan ifrån Bergen med barlast, Anders Berg ifrån Friedrichshall med dito, Niof Hööt ifrån Amsterdam med mursten och takpannor, J. Edberg ifrån Skottland med barlast, Petter Stiernberg ifrån Nantes med win, brenwin och salt, Petter Iarsson Åsberg ifrån Hitland med barlast, John Morris ifrån Montros med dito, Arfwid Udin ifrån Leith med dito och Matthew Normand ifrån Berwich med malt och mursten.

Helsingör. Den 1 Augusti anlände Skepparne Hans Peter Weber til Bergen, och Iars Stenk til Göttheborg, bägge från Stockholm med tjära. Den 2. Iars B. Åberg från Kewal til Uddewalla med barlast, Hans Risböll från Stockholm til Ålborg med tjära. Den 3. Frid. Andr. Weinberg från Stockholm til England med tjära. Den 4. Jöran Arendt från Norköping til Marstrand med tunnor, Anders Rämpe från Gese til Amsterdam med järn, Anders Graf från Göttheborg til Dansig med sill, Bengt Christopherson från Stockholm til Uddewalla med tjära. Håkan Erichson från Stockholm, Ambjörn Andersson til Calmar, bägge från Mar-

Marstrand med tunnor, Peter Swab och Anders Stare från Riga, Paul Fridrichson från Wisby, alle til Marstrand med kalk, lin och bjelkar. Den 5. Stephan Didrichson från Scrafsund til Hålmstad med Råg. Engelska Convoyen jämte alla andra til Nordsjön årnade skepp, åro i dag med god wind härifrån affglade. Den 9. Anders Jönson från Götheborg til Gothland, Georg Volten från London til Stockholm, bågge med barlast, Christ. Wegner från Bourdeaux til Stockholm med win, Johan Fash från Amsterdam til Norköping med styckgods, Johan Wessel från Bremen til Calmar med barlast. Den 10. Berend Bark från Amsterdam til Östersjön med barlast, John Platt från Linn til Stockholm med Salt, Jacob Brodtkier från Amsterdam til Stockholm, Nils Sundmark från Nordsjön, Nils Natron från Rouen, och Nils Dornelund från London til Stockholm, Carl Nyman från Amsterdam til Carlshamn, Christian Cocken från Amsterdam til Norköping, alle med styckgods, Nils Person från Malmö til Götheborg med malt. Kongl. Swenska Drigs-Fregaten Höfken, som under Herr Capitaine F. A. de Berg, är bestinerad til Convoy för de skepp, som wilja til Hamburg, Tessel, England och Hofden, är nu wid Landscrona liggande, och wäntas hit med första wind.

Små Kyrko-tidningar.

Den 12 dennes afgick en liten Deputation til Wälloflige Magistraten, med begäran, at Kyrkoherden

herden, Herr Magister Ekebom, måtte blifwa anmodad, at å nyo prädika uti Domkyrkan. Det är i morgon uti Högmessan, som wi med Skäl wänte en uppbyggelig prädikan.

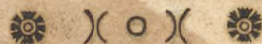
Prosten och Lectorn, Herr Magister Jacob Arfwidson, blifwer detta Consistorii Fulmäktig wid näste Riksdag.

I Lysta Församlingen födt et barn.

I Kronhus-Församlingen födde 4 barn: Wigde Sergeanten Herr Andreas Adelgren och Jungfru Hanna Ahlqwist, Öfwerfäraren, Måster Johan Kielde och Jungfru Anna Margareta Grodin, Soldaten Engelbrecht Duu och Pigan Annicka Åkerström: Döde Munsterkriswaren Gustaf Fred. Peträus af håll och styng, Soldat-Hustrun Elin Jonasdatter af frossa, och en Soldat af okänd slukdom.

Småsaker.

Öfwerståthållarens i Stockholm, Herr Claes Flemmings swar på Rim til den gamla Fru Anna Trolle, gifwet uppå hennes otidiga munbruk emot wälbemålte Herr Öfwerståthållare, då han utdömde hannes hus wid Sanct Jacobs Kyrka, och befalte at det Skulle nederriswas, emedan det stod i wägen för en ny gata, som då anlades. Poesien är af Preswen efter en gammal antefning ibland Råken-Skaperne uti Stemningssta sterbhuset.

Ach hjertans syster hull,
 Det är doch rätt af null,
 Att i gör er så dull:
 Om ert hus wor af gull,
 Därtill med perlor full;
 Så skal det doch omfull,
 Att ned til mark och mull:
 Och det för gatans skull,
 Min Anna gamla Trull.

W. 2.

EPIGR. III.

Gratia peccati ni fiat, & ira remittat,
 Teque Deus cari prignoris instar amet;
 I miser, & Domino perituros objice fructus;
 Nil agis ipse: *Fidem concipe; saluus eris.*

EPIGR. IV.

Hæc est norma: *Fide qui perstat, præmia tollit.*
 Illum *certa Salus, & sine fine, manet.*

EPIGR. V.

Omnibus ista Fides ut detur, & ordine salvo
 Concedenda Salus, Optimus Ille cupit.

EPIGR.

EPIGR. VI.

Esse Fides debet latæ Fiducia Mentis,
 Qua Meritum Christi vindicat illa sibi.

EPIGR. VIII.

Vera Fides vera est Fiducia: credere non est
 Scire: Voluntatis Filia vera Fides.

EPIGR. IX.

Non opus humanum, Favor est Fiducia: quis
 nam,
 Ecce, meæ Fidei, dixerit, Auctor ego?

EPIGR. X.

Non Scintilla Fides, sed Spiritualis origo est
 Vitæ, quam sequitur, prignoris instar, amor.

EPIGR. XI.

Si non firma Fides tua sit, non firma juvabit:
 Cum Fidei votum est, incipit esse Fides*:
 Num plus accipiet, totas qui porrigit ulnas,
 Quam pia qui capiet dona tremante manu?

* Schub. Th. Dogm. p. 641.

EPIGR.

Justificæ Fidei quæ Lex est? Accipe Christum.
Quæ Fidei, quæso, Sanctificantis? Ama.

Rundgöresser.

Den 19 dennes komma flockan 9 föremiddagen at igenom Auction försållas uti Herr Jean Schuls logemente, på stora Hamne-gatan, ten, koppar, mässing, järn och blåcksaker, sängar och madrasser, porcellain, glas och diverse meubler, samt husgerådsaker.

Den 22 dennes blifwer Auction på afledne Packhus-Inspectoren Herr Lars Gotheens hus och gård, åfwen på åtskilliga husgeråds-saker uti bemålte, och wid westra Hamnegatan belågne.

3 et hus wid westra Hamnen är en kammarer at uthyras, med meubler och fullkomligt tillbehör. Utderättelse sås därom hos Tingskrifwären Åkerman.

Uti Fru Brusewicz hus på lilla Torget, är en stor bod, tjenlig at hyra spannemål eller andra torra waror, på kortare eller längre tid at uthyras.

En öfwerståkt och grönmålad wagn, med stålaxlar, är til köps hos Sabelmakaren Fock.

På Ryrkogatan emot wallen, uti Brandtjärnströmen Edbergs hus, blifwer til instundande Michalis et öfwertrum ledigt at mot hyra tiltrådas.

Magasinet.

Ördagen, den 23 Augusti 1760.

Drottning Ulrica Eleonora, den äldres, Refwerne.

Ulrica Eleonora, Carl den Elloftes Gemål, föddes den 11 September år 1656. Hännens Herr Far, Dannemarks och Noriges Konung, Fridric den Tredje, Son af Christian den Fjerde, gjorde hånne, som man tror, til en i 46 led ifrån Odens nebstigande Prinsessa. Des Fru Moder, Sophia Amalia, war en Doter af Hertig Georg af Luneburg. På sit fjortonde år miste Prinsessan sin Herr Far, som dog år 1670.

Carl den Ellofte, Konung i Sverige, fattade beslut, at förmåla sig med hånne redan-år 1675, hwilket ock sedde genom Hans Majestets Minister wid Danska Hofwet, Herr Grefwe Nils Brahe. Prinsessans Hert Bror, Christian den Femte, lönade utan swärighet sit samtycke, jämte anledning, at närmare afgöra ärendet med Hännens Majestet, Enke-Drottningen, som då tillika med Hof-Prinsessan